

Ineqarnermut, attaveqarnermut aatsitassanullu Naalakkersuisoqarfik

Landsstyremedlemmet for boliger, infrastruktur og råstoffer

Aatsitassanut Ikummatissanullu Pisortaqarfik

Råstofdirektoratet

Hr. Landstingsmedlem Anthon Frederiksen
Katusseqatigiit

5. november 2007
Sags nr.: 01.27-00108
Postboks 930
3900 Nuuk
Oq/tlf.: +299 34 68 00
Fax: +299 32 43 02
bmp@gh.gl
www.nanoq.gl
www.bmp.gl

Svar vedrørende spørgsmål til Landsstyret i henhold til §36, stk. 1 i Lands- tingets forretningsorden. Nr. 2007-155

1. Hvor meget økonomisk indtjening har Grønland haft af råstofudvinding i Maarmorilik og hvor meget indtjening har Danmark haft?

Bly-, sølv- og zinkminen i Maarmorilik var aktiv i perioden 1973 – 1990. Igennem minens levetid er der samlet blevet betalt udbytteskat og koncessionsafgifter på 400 mio. kr. Indtil den 1. januar 1989 var det gældende indtægtsfordelingsprincip, j.v.f. Lov om mineralske råstoffer i Grønland (Råstofloven), at offentlige indtægter fra koncessionerede selskabers virksomhed på råstofområdet tilgik Grønlands Hjemmestyre. Men samtidig skulle disse indtægter modregnes i statens årlige kapitaloverførsler til Grønland. Det betød i praksis, at alle indtægterne indtil 1. januar 1989 tilfaldt staten. Efter 1. januar 1989 skal indtægter op til 500 mio. kr. deles mellem Grønlands Hjemmestyre og staten.

Efter 1. januar 1989 er der betalt udbytteskat og koncessionsafgifter på 106 mio. kr. Samlet betyder det, at indtægterne fra udbytteskat og koncessionsafgifter for hele perioden kan fordeles med 348 mio. kr. til staten og 53 mio. kr. til Grønlands Hjemmestyre.

Udover selskabsskatterne, så har der ligeledes været indtægter i form af indkomstsatter fra de ansatte. Der har i hele minens levetid været samlede lønudgifter på 1.012 mio. kr. Heraf vedrører ca. 938 mio. kr. løn til personale i Grønland, mens ca. 74 mio. kr. vedrører administrativt personale ansat i Danmark. Det er her forudsat, at gennemsnitslønnen for en medarbejder ansat i Grønland og Danmark var den samme.

Hvor meget Grønland og Danmark har fået i indkomstskat kan desværre ikke opgøres præcist, da det afhænger af den enkelte lønmodtagers indkomst- og skatteforhold de enkelte år, herunder hvor store fradrag de enkelte lønmodtagere har haft. Der kan derfor kun gives et meget groft skøn over skatteindtægterne.

Der er ved beregningen for Grønlands vedkommende taget udgangspunkt i den samlede skatteprocent i Uummannaq Kommune og standardfradraget samt personfradraget i de enkelte år. Skattesatserne har udviklet sig fra 0% de første år, til 38% i 1990, mens fradragene har udviklet sig fra 0 kr. de første år til 41.000 kr. i 1990.

For Danmarks vedkommende er der taget udgangspunkt i den gennemsnitlige marginalskat for en mellemindkomst og det tilhørende personfradrag i perioden. Skattesatsen har udviklet sig fra 51% i 1973 til 57% i 1990, mens personfradraget er steget fra 5.800 kr. i 1973 til 26.950 kr. i 1990.

Med udgangspunkt i overstående anslås det, at indkomstskatteindbetalingerne fra ansatte til det offentlige i Grønland har været på 188 mio. kr., mens de offentlige indtægter fra indkomstskat i Danmark har været på 40 mio. kr.

Der skal endnu engang gøres opmærksom på, at ovenstående beregning kun er et groft skøn over de forventede indkomstskatteindtægter.

Med ovennævnte forbehold, kan Danmarks samlede indtjening fra minen i Maarmorilik anslås til 388 mio. kr., mens den samlede grønlandske indtjening kan anslås til 241 mio. kr.

Udover ovennævnte indtægter, har der selvfølgelig været afledte indtægter i den udstrækning der er købt materialer og serviceydelser i Grønland. Samlet har der i perioden været øvrige driftsudgifter, excl. brændstof, på 1.313 mio. kr. Det har imidlertid ikke været muligt, at fastslå effekten af disse driftsudgifter på de offentlige indtægter, men de har uden tvivl skabt en betydelig omsætning i virksomheder og skabt mange ekstra arbejdspladser internt i Grønland.

Der skal gøres opmærksom på, at tallene er i løbende priser, hvorfor nutidsværdien af indtægterne vil være væsentligt højere.

2. Hvor store beløb har guldudvindingen i Nalunaq, råstofudvinding i Seqinner-suusaaq samt rubiner ved Qeqertarsuatsiaat omegn indtjent til landet?

Ved opgørelse af indtjeningen til landet ved minedrift kan indtægterne groft opsplittes i følgende 3 kategorier.

- Selskabs- og udbytteskat
- Indkomstskat fra ansatte
- Afledte indtægter i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser

Det er kun guldminen Nalunaq og olivinminen Seqi der driver minedrift. Det er derfor kun i disse to tilfælde, at der kan være tale om selskabsskat. For Qeqertarsuatsiaat's vedkommende er der tale om efterforskning.

Generelt forholder det sig således, at der ikke kan forventes overskud ved minedrift de første år. Dette skyldes dels at der foretages store investeringer der først modregnes i eventuelle overskud. Dels vil der normalt være en indkøringsperiode hvor produktionen optimeres, således at minerne i starten kører med underskud.

Der har således hidtil ikke været et skattemæssigt overskud i de 2 miner, ligesom der ikke forventes overskud i indeværende år.

Generelt skal selskaberne betale en fast selskabs- og udbytteskat på henholdsvis 30% og 37% af overskuddet (dog maksimalt 37% i alt). De offentlige indtægter fra de 3 aktiviteter er beskrevet nærmere nedenstående.

Nalunaq

Guldminen Nalunaq blev officielt åbnet i 2004. Foreløbig har guldminen ikke givet overskud, ligesom den også forventes at give underskud i indeværende år.

Den væsentligste direkte indtægt til samfundet fra minedriften kommer således foreløbig fra den indkomstskat, som virksomhedens ansatte eller ansatte hos underleverandører betaler til kommunerne og hjemmestyret. Samlet er der ca. 150 personer beskæftiget ved Nalunaq.

Nedenstående tabel viser den samlede indkomstskat fra de fire virksomheder i minen for årene 2003, 2004 og 2005.

Betalt indkomstskat fra guldminens virksomheder, 2003-2005

Virksomhed	2003	2004	2005	2003-2005
	Indkomstskat 1.000 kr.			
Nalunaq Gold Mine A/S	717	2.523	5.246	8.486
JK Catering ApS	140	493	1.154	1.787
RC Entreprenørservice A/S	2.126	3.288	3.239	8.653
Procon Mining & Tunnelling	465	9.897	16.426	26.788
<i>I alt</i>	<i>3.448</i>	<i>16.201</i>	<i>26.065</i>	<i>45.714</i>

Kilde: Nalunaq Gold Mine A/S, september 2006.

Den årlige betalte indkomstskat i 2005 svarer således til ca. én procent af landets samlede personlige indkomstskat.

For 2006 og 2007 har den betalte indkomstskat for ansatte tilknyttet minen ligget på niveau med de betalte indkomstskatter i 2005. Samlet anslås de indbetalte indkomstskatter siden minens åbning at andrage ca. 100 mio. kr.

Seqi

Olivinminen Seqi blev officielt åbnet i 2005. Det blev oprindeligt planlagt, at der årligt skal udskibes ca. 2 mio. tons olivin når minen er oppe på fuld kapacitet. Der er i 2005 og 2006 udskibet henholdsvis 91.000 tons og 111.000 tons, mens det er forventningen at der i 2007 vil blive udskibet 545.000 tons. Olivinminen er derfor stadig i en indkøringsfase. Det er derfor forventningen, at der endnu går nogle år før selve driften af minen giver overskud. Dette afhænger imidlertid kritisk af prisen på olivin og fragt. Samtidig er der de tidligere år oparbejdet et skattemæssigt underskud der dels stammer fra investeringerne på ca. 200 mio. kr. fra etableringen af minen, dels fra underskuddet på driften de første år.

I 2006 var der 35 ansatte. I 2007 forventes en samlet arbejdsstyrke på ca. 63 ansatte. Hvis der tages udgangspunkt i en gennemsnitlig årsløn på 400.000 kr., fradrag til 58.000 kr. og en skattesats på 43%, kan indkomstskatten for perioden 2006-07 beregnes til ca. 14 mio. kr.

Udover disse direkte indkomstskatter fra ansatte i minen er der indirekte skatteindtægter forbundet med øvrigt salg af varer og tjenesteydelser forbundet med minens drift. Den indirekte beskæftigelse er vanskelig at opgøre. Endvidere har forskellige lokale hånd-

værksmestre arbejdsopgaver i minen. Det er ikke muligt på nuværende grundlag at beregne den afledte indkomst og skat heraf.

Rubiner fra omegnen af Qeqertarsuaat

Der er endnu ikke udstedt en udnyttelsestilladelse til rubinforekomsten. Derfor har selskabet heller ikke nogen indtægter, der kan beskattes. De rubiner der indtil videre er brudt, er indtil selskabet eventuelt får en udnyttelsestilladelse til rubinforekomsten Grønlands Hjemmestyres og statens ejendom. Såfremt der bliver givet tilladelse til et begrænset prøvesalg i 2008, vil indtægterne herfra blive indsat på en spærret konto i et grønlandsk pengeinstitut tilhørende Råstofdirektoratet.

Der har dog i efterforskningsperioden været ansat hjemmehørende personale i såvel Qeqertarsuaat som i lejren. Der er endnu ikke modtaget den endelige feltrapport fra firmaet for aktiviteten i 2007, men det anslås at der samlet har været ca. 8 hjemmehørende ansat. Efterforskningsperioden har dog været begrænset til ca. 3 måneder årligt, hvorfor indkomstskatten har været forholdsvis begrænset.

Konklusion

Samlet kan det konkluderes, at indkomstskatter til og med 2007 fra minerne Nalunaq og Seqi, samt rubinefterforskningen ved Qeqertarsuaat med udgangspunkt i ovennævnte beregninger kan anslås til 114 mio. kr.

Udover de foreløbige indtægter fra indkomstskat fra ansatte direkte tilknyttet til de to miner og efterforskningselskaberne, så har der været en betydelig afledt omsætning for selskaber der har leveret varer og tjenesteydelser. Således har Air Greenland haft en betydelig meromsætning i forbindelse med chartring af luftfartøjer. Størrelsen af den afledte omsætning, og de indtægter det har indbragt samfundet kendes imidlertid ikke.

Til slut skal konsekvenserne ved anvendelsen af udenlandsk arbejdskraft i minerne kort omtales. Skattemæssigt har anvendelsen af udenlandsk arbejdskraft den samme virkning som anvendelsen af hjemlig arbejdskraft. Det uheldige i anvendelse af canadisk, amerikansk og dansk arbejdskraft fremkommer ved, at denne del af arbejdsstyrken i minen forbruger deres indkomst uden for Grønland, således at denne betydelige indkomst ikke optages i det indre økonomiske kredsløb her i landet i form af forbrug og opsparing. Målsætningen skal således være, at der så vidt muligt skal sikres forøget intern arbejdskraft til råstofsektoren som helhed.

3. Hvor stor indtjening regner man med at disse vil bidrage med til i råstofudvindingen i de følgende år?

Besvarelse af spørgsmålet falder i 2 dele. Første del er et uddrag fra de politisk vedtagne strategier på henholdsvis mineral og olieområdet, der med udgangspunkt i lovgrundlaget kortlægger de aktuelle ressourcerente-modeller, som anvendes på olie- & gas området henholdsvis mineral området. Anden del er et skøn over forventet samfundsmæssig indtægt fra de eksisterende og potentielle miner i de kommende år ud fra angivne forudsætninger.

1) De aktuelle ressourcerente-modeller på olie- & gas-området henholdsvis mineral-området

Landsstyret og regeringen vedtog i 2005 en mineralstrategi og en strategi for olieområdet. I den forbindelse blev de økonomiske vilkår for henholdsvis mine og olieaktiviteter godkendt.

En væsentlig faktor for valget af økonomiske vilkår var, at de samlede økonomiske vilkår skulle være konkurrencedygtig i forhold til de vilkår andre lande tilbyder industrien.

I henhold til de vedtagne strategier skal der arbejdes for at udvikle råstofsektoren til et bærende erhverv. Målsætningen skal bidrage til at mindske den nuværende afhængighed af de årlige bloktilskud fra Danmark.

Udviklingen af råstofsektoren skal altså være til størst mulig gavn for det grønlandske samfund. Således skal samfundet sikres en rimelig andel af overskuddet ved udvinding, ligesom lokal arbejdskraft og lokale virksomheder anvendes i størst muligt omfang.

Der er en intens konkurrence mellem en række lande verden over om at tiltrække olie- og mineselskabernes opmærksomhed. Af den grund er det af afgørende betydning, at der som minimum kan fremvises:

- A) geologiske data og undersøgelser, der sandsynliggør kommercielle forekomster i undergrunden,
- B) konkurrencedygtige tilladelsesvilkår,
- C) stabile rammebetingelser,
- D) en effektiv myndighedsbehandling, dvs. "one door" princippet.

De grønlandske rammebetingelser har i væsentlig grad været årsagen til, at der er sket meget positiv udvikling af såvel efterforskning som udnyttelse af råstoffer her i landet inden for de seneste 1 - 2 år.

Antallet af efterforskningstilladelser på mineralområdet er fordoblet, og der er åbnet to aktive miner. 5 nye miner forventes åbnet indenfor de kommende år. På olieområdet har Exxon, Chevron, Husky, DONG og EnCana fået licenser til efterforskning og udnyttelse. Derudover er der indkommet ansøgning vedr. yderligere 5 olielicenser. Det betyder, at aktiviteten på olieområdet også er på det højeste niveau nogensinde.

Olie og gas-vilkår

Det er myndighedernes opgave at udforme regler for royalties/ressourcerente.

Eftersom ekspertisen indhaves af internationale olieselskaber er det væsentligt, at vilkårene udformes, så olieselskaberne finder vilkårene konkurrencedygtige i forhold til sammenlignelige områder andre steder i verden.

Typisk vil man ikke stramme vilkårene alt for meget i de første licenser, der udstedes - selskaberne skal have et incitament til at foretage en pioner indsats. Senere kan vilkårene strammes i nye licenser, hvis området indeholder olie/gas i kommercielle mængder.

Råstoffdirektoratet har i samarbejde med PricewaterhouseCoopers, gennemført et international benchmark studium af de økonomiske vilkår for olie og gas aktiviteter i Grønland. Benchmark studiet sammenligner de økonomiske vilkår knyttet til olieefterforskning og udnyttelse i 15 lande.

På basis af benchmark studiet blev følgende model for betaling af olie-overskudsroyalty vedtaget:

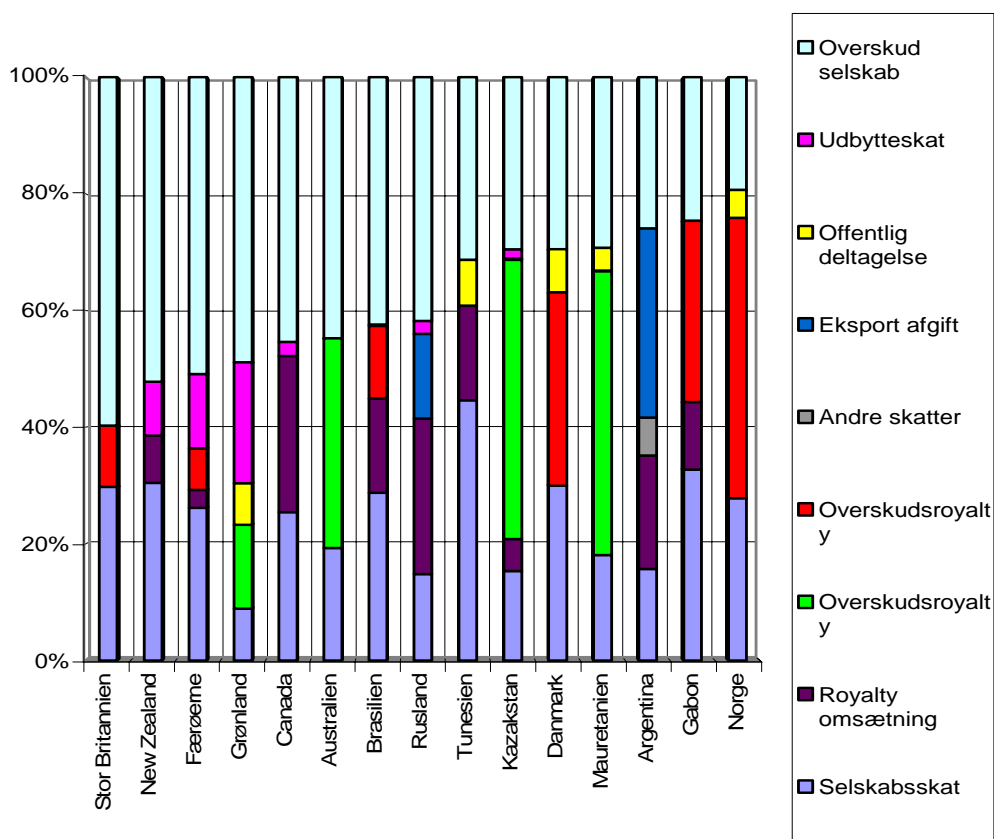
- 7,5% når den interne forrentning er højere end 21,75% + diskontoen,
- 17,5% når den interne forrentning er højere end 29,25% + diskontoen,
- 30% når den interne forrentning er højere end 36,75% + diskontoen

Dertil kommer:

- selskabsskat og udbytteskat på samlet 37%, samt
- at 12,5% af olielicenserne tildeles Nunaoil A/S samt at dette selskabs omkostninger skal bæres af de private olieselskaber i efterforskningsfasen.

Der opkræves i Grønland en såkaldt progressiv overskudsroyalty, hvor det offentlige procentvise andel af ressourcerenten øges, når den interne forrentning i selskabet øges.

Nedenfor er vist en sammenligning af lande med hensyn til ressourcerente.

Det fremgår af Benchmark studiet, at Grønland opkræver et lidt højere niveau end New Zealand og Færøerne, som er de nærmeste konkurrenter til Grønland med hensyn til at tiltrække investeringer fra olieindustrien. Grønland har derfor et passende niveau for opkrævning af overskudsroyalty (ressourcerente), skatter, og bæring af offentligt olieselskab, når der sammenlignes med andre lande.

Idet Grønland stadig må opfattes som et frontier-land på olieområdet, er det væsentligt, at eventuelle royalty modeller (ressourcerente) skal være konkurrencedygtige overfor såvel veletablerede olielande som andre frontier-lande.

En ændring i det nuværende niveau forudsætter et markant gennembrud i den geologiske viden, som øger sandsynligheden for at finde olie i kommercielle mængder i Grønland. Såfremt der findes olie i kommercielle mængder anbefales det at nye olielicenser udbydes med en højere samlet ressource rente, idet efterforskningsrisikoen så er reduceret. Hvis Grønland allerede nu opkræver et højere samlet niveau for skatter og royalty, vil olieindustrien i stedet rette sine investeringer mod andre lande.

Grønland har således en samlet ressourcerentemodell, som er nøje afpasset til den internationale konkurrence, og som ikke får olieselskaberne til at afstå fra at iværksætte efterforskning i Grønland.

Vilkår hårde mineraler

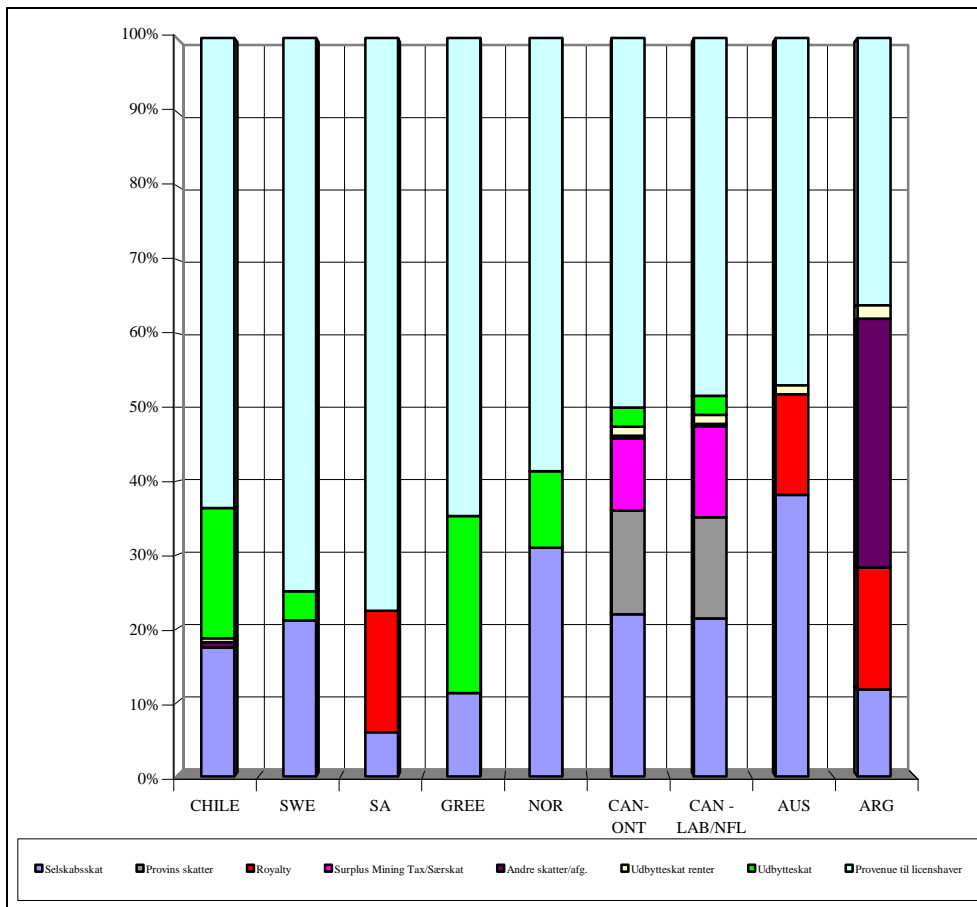
Det fremgår af bemærkningerne til råstofloven, at de økonomiske vilkår for hårde mineraler normalt alene vil omfatte beskatning.

Opkrævning af ressourcerente i form af royalties eller lignende kan således alene anvendes under bestemte forudsætninger. Som hovedregel kan der kun opkræves en ressource rente ved udnyttelse af hårde mineraler (udover selskabs- og udbytteskat), såfremt dette er angivet allerede i tilladelsen til efterforskning.

Råstofdirektoratet har udarbejdet en international sammenligning af de økonomiske vilkår for udnyttelse af mineraler. Følgende lande medtaget i Benchmark analysen: Argentina, Norge, Sverige, Australien, Sydafrika, Chile, Canada (Labrador-Newfoundland, Ontario) og Grønland.

Der er altså medtaget både stærkt udviklede minelande og lande, som kan betegnes som frontier-lande.

Nedenfor er vist en sammenligning af lande med hensyn til ressource rente på mineraler.

Sammenfattende fremgår, at det generelle mønster for landene er, at der opkræves selskabsskat samt en beskeden udbytteskat. Derudover har nogle af de veletablerede minelands som Sydafrika, Canada og Australien indført royaltyopkrævning.

Grønland opkræver ressourcerente og skatter på niveau med eller over lande som Sverige, Chile og Sydafrika (som alle har en væsentlig mere veludviklet mineindustri end Grønland). Hvorimod verdens mest veletablerede minelands Canada og Australien opkræver ressourcerente og skatter på niveauet 50%. Idet Grønland stadig må opfattes som et frontier-land på mineområdet, er det væsentligt, at eventuelle royalty modeller (ressourcerente) skal være konkurrencedygtige overfor såvel veletablerede minelands som andre frontier-lande.

Sammenfattende fremgår det af lande-sammenligningerne, at Grønland har en samlet opkrævning/Government take model, som ikke får mineralindustrien til at afstå for at iværksætte efterforskning samt etablere miner her i landet.

Det er endvidere konklusionen, at et frontier-land som Grønland i øjeblikket ikke er i en konkurrencemæssig position til at indføre højere skatter eller royalty eller lignende, idet:

- Vi allerede opkræver højere niveauer end veletablerede minelands som Sverige og Sydafrika,
- Vi ligger på samme niveau som det store mineland Chile

- Yderligere krav om skatter, royalty, overskudsandele eller lignende vil bringe den samlede opkrævning over niveauet i Norge og op på det canadiske og australske niveau.

Canada og Australien har masser af mineindustri, bedre infrastruktur, lavere omkostninger m.m. og opfattes alt andet lige af industrien som mere attraktive investeringsmål end mine-frontierområder såsom Grønland. Mine-frontierområderne skal altså kunne fremvise andre konkurrencefordele, hvis vi fortsat skal tiltrække efterforskningselskaber.

Grønland er altså ikke i en position, hvor landsstyret kan anbefale, at der i øjeblikket indføres højere skatter eller nye royalty modeller, overskudsandele eller andet. Hvis Grønland allerede nu opkræver et højere samlet niveau for skatter, royalty overskudsandele eller andet vil råstofindustrien i stedet rette sine investeringer mod andre lande.

Landsstyret har dog alligevel foretaget analyser af hvilke royaltymodeller, der kan anbefales når Grønlands konkurrencemæssige position er forbedret.

Idet Grønland stadig må opfattes som et frontier-land på mineområdet, er det væsentligt, at eventuelle fremtidige royalty modeller (ressourcerente) skal være konkurrencedygtige overfor såvel veletablerede minelande som andre frontier-lande.

Det har derfor været en forudsætning for vurdering af mulige fremtidige nye royalties, at disse skal fastholde den nuværende opkrævning af ressourcerente og skatter når konjunkturerne er dårlige og overskuddene lave samtidig med at procentsatsen øges, når mineselskaberne opnår et stort overskud.

Det er konklusionen i Råstofdirektoratets analyser, at en New Zealand-inspireret model er den mest attraktive. Modellen betyder, at der opkræves en stigende overskudsroyalty i takt med at de akkumulerede indtægter overstiger de akkumulerede udgifter.

Følsomhedsberegninger foretaget på den New Zealand-inspirerede royaltymodel viser, at såfremt Grønland indførte denne royalty model, så ville den samlede skatte og royalty sats i Grønland i visse situationer komme til at ligge på niveauet 43 – 50%. Det er meget tæt på det canadiske og australske niveau på ca. 50%, og noget over det norske niveau på 41%

Sammenfattende fremgår det således af lande-sammenligningerne, at Grønland har en samlet Government take model, som ikke får mineralindustrien til at afstå fra at iværksætte efterforskning samt etablere miner her i landet.

Det er endvidere konklusionen, at et frontier-land som Grønland i øjeblikket ikke er i en konkurrencemæssig position til at indføre en overskudsroyalty (ressourcerente), som bringer opkrævningen op på det canadiske og australske niveau og over niveauet i Norge.

2) Forventet samfundsmæssig indtægt fra eksisterende og potentielle miner i de kommende år

Ultimo 2007 er der 2 aktive miner i Grønland – olivinminen (Minelco A/S) med i alt ca. 60 ansatte og guldminen (Nalunaq A/S) med i alt ca. 150 ansatte. Begge miner skal betale selskabsskat, udbytteskat samt indkomstskatter.

I medfør af betydelige opstartsinvesteringer har begge de aktive miner til dato kørt med underskud og derfor ikke betalt selskabsskat. Dette er et meget almindeligt billede i minebranchen, hvor selskaberne som regel foretager investeringerne ud fra langsigtede forretningsstrategier. Som følge af stigende priser på guld og andre metaller og mineraler, og som følge af reducerede afskrivningsomkostninger, en effektiviseret drift m.m. er der forhåbninger om at driften i løbet af nogle år vil give overskud. Det er dog for tidligt at komme med egentlige vurderinger af regnskabsresultaterne, som i høj grad vil afhænge af den internationale konkurrencesituation, verdensmarkedspriser m.m.

I løbet af de kommende 5 år har Råstofdirektoratet begrundet forhåbning om opstart af op til 5 nye miner. Sammen med olivinminen og guldminen er disse listet nedenfor med angivelse af den beskæftigelse, som hver mineaktivitet forventes at medføre ved udnyttelse af maksimal produktionskapacitet:

- Guldminen: 150 ansatte
- Olivinminen: 60 ansatte
- Molybdænmine (Malmbjerget v. Ittoq.): 600 ansatte
- Bly- og zinkmine (genåbning af Maarmorilik-minen): 110 ansatte
- Rubinmine (v. Qeqertarsuatsiaat): 40 ansatte
- Eudialytmine (Zirkon, v. Kringlerne): 50 ansatte
- Diamantmine (v. Garnet Lake): 500 ansatte

På sigt forventes der altså en samlet beskæftigelse i eksisterende og nye mineprojekter på op til 1.500 mand.

På basis af oplysningerne om antallet af ansatte, samt gennemsnitlige lønninger i de 2 miner, forventes de årlige indkomstskatter for de 2 eksisterende miner at andrage ca. 35 mio. kr.

Indkomstskatterne fra alle ovennævnte miner vil ligge på niveauet 220 mio. kr. om året, såfremt de alle kommer i drift i det forudsatte omfang. Det skal dog bemærkes, at dette tal er behæftet med en betydelig usikkerhed.

Hertil vil komme selskabs- og udbytteskatter, som det er for tidligt at komme med skøn over.

Desuden har Råstofdirektoratet foretaget en beregning af de mulige indtægter, som vil tilfalde det offentlige ved udnyttelse af ét oliefelt på 2 mia. tønder olie under de nugældende skatte- og royaltysatser. Det potentielle oliefelt er kortlagt ud fra seismiske data i havet vest for Nuuk.

Det fremgår, at der ved de oliepriser, som er gældende p.t. kan være tale om indtægter til det offentlige på i alt:

- *300 mia. kr. over ét felts levetid på 30 – 50 år*

- *d.v.s. i gennemsnit 6 – 10 milliarder om året.*

Dette beløb vil øges såfremt der findes flere oliefelter. Olieproduktion i Grønland kan dog tidligst forventes om 10 – 12 år.

Afslutningsvis skal det nævnes, at Råstofdirektoratet har igangsat en opdatering af de internationale benchmark analyser gengivet ovenfor. Landsstyret og regeringen vil - på baggrund af de opdaterede analyser – vurdere, om der er grundlag for en justering af de nuværende satser for ressourcerente m.m.

Det skal dog samtidig erindres, at skatte og royalty satser m.m. ikke bør ændres for tit, idet dette ville sende uheldige signaler til råstofindustrien om manglende stabilitet. Manglende stabilitet påvirker råstofindustriens investeringstilbøjelighed negativt.

Med venlig hilsen

Kim Kielsen
Landsstyremedlem for Boliger, Infrastruktur og Råstoffer